

Flórián katonái között . . .

Látogatás a tüzoltóknál. — Két millió korona egy automobil-gőzfecskendő. — A galamb. — A Tüztoltó Múzeum. — Der dumme August. — A tüzoltók kutyója. — Szent Péter, mint tüzoltó.

A Pálffy-teri Radetzky-laktanya raktárhelyiségének üszkös romjait még mindig takarítják a dolgozó munkáskezek és ez a sok emberéletbe került hatalmas tüzvész egy pillanatra el tudta homályosítani a szemünk előtt lejátszódó világtörténelmi érdekes eseményeit. Budapest, ez a szenzációk után lihegő, éhes, didergő város néhány percre megállott melegedni ennél a nagy, lobogó tűznél; és minden érdeklődése, minden részvétele a tűz szerencsétlen halottai felé fordult, akik közül a kötelességtudás áldozatává lett *Rohonczy József* tüzoltó iránt mutatott a legtöbb részvevő hálát és sajnálatot. *Rohonczy József* öreg csővezető, Budapest közönségeért halt hősi halált ott, ahova a szolgálata, lelkiismerete, bátorsága állította. A legutóbbi négy, szokatlan, sok szóbeszédre alkalmas tüzeset és az öreg tüzoltó halála minden érdeklődést a budapesti tüzoltók felé terelt, akik haláltmegvető bátorsággal teremnek és dolgoznak ott, ahol a pesti vörös kakas elkukorékolja magát . . .

Kint a gázgyár közelében, a Kun-utca 2. szám alatt van a budapesti tüzoltófőparancsnokság, ott székel *Janicsk Ferenc* főparancsnok és *Breuer Szilárd* főparancsnok-helyettes, Budapest két legöregebb, legrégebb tüzoltója. Elmentünk megnézni a Kun-utcai telepet.

Breuer Szilárd parancsnok készséggel ad mindenről felvilágosítást.

— A budapesti tüzoltóság, — mondta — fennállása óta mindössze három halottja van, akik oltás közben lettek a tűz áldozatai. Ez a szerencsétlen *Rohonczy József* most a negyedik emberünk, aki így pusztult el. A várbeli Zichy-palota égésénél a mennyezet leszakadt és ott egy *Horváth* nevű baltársunk égett benn. Ezerkilencszázkettedik január huszonnegyediken a *Concordia-malom* égésénél két emberünk lett a mentés áldozata. Ez a két derék tüzoltó névszerint: *Herceg* és *Szmilkó* voltak. Érdekes, hogy ezerkilencszáz április tizennyolcadikán három ember lépett egyszerre a tüzoltóság szolgálatába és ezek közül *Rohonczy* most, *Herceg* és *Szmilkó* a *Concordia-malom*nál haltak meg kötelességteljesítés közben. Ugy látszik, husz esztendővel ezelőtt az április tizennyolcadika szerencsétlen nap volt ezeknek a bátor embereknek. A budapesti tüzoltóság több mint ötven éve áll fenn és az ezernyolcszáznyolcvanöt évi országos kiállítás alkalmával bővítették ki. Azóta folyton nagyobbítjuk, fejlesztjük és ezerkilencszázkettedikben megkezdtük a régi szerek kicserélését. Akkor kapta meg a negyedik kerületi őrség az első automobilfecskendőt. A háborús nyomorúság, a korona hanyatlása azonban megakadályozott bennünket a szerek fokozatos kicserélésében. *Békében negyvenhátezer koronába került egy automobil-fecskendő, ma két millió az ára.* Így aztán teljesen lehetetlen a további vásárlás.

Megtekintjük a Kun-utca tüzelő telefon-központját. Minden kerületi őrséggel van egyenes összeköttetés és van olyan vezeték is, amelyen minden kerületi kirendeltségnek egyszerre lehet parancsot adni.

Az udvarban gyakorlatoznak a tüzoltók. Katonás rend és tisztaság mindenütt. Bemutatják, hogy riadó esetén milyen gyorsan állnak utrakészen. A gőzfecskendő automobilon már mehetne is.

A soffőr-tüzoltó meglegedetten mutatja az óráját:

— Huszonöt másodpercig tartott, — mondja nagybúszkén.

Az „autósok” nevetnek a „lovakok” kinlódásán, akiknek hatvan másodpercig tart a felkészülődés. A kocsival áll egy jóképű, öreg csővezető, őrmester. Megkérdezem, hogy mennyi a jövedelme.

Megpödrí a bajuszát.

— Négyezernégyszázhusz korona negyven fillér, — mondja egy kissé szégyenkezve.

Mi is szégyenkezünk egy kissé és talán a budapesti közönség is, ha ezt olvassa.

— De ebben már a színházi pótdíj is benne van, — teszi hozzá a derék őrmester. Talán azért, hogy jobban szégyenkezzünk. Aztán odabök az ujjával egy „sarasi” nélküli tüzoltóra: — Ennek csak ezerkétszáz van . . . Mindennel együtt ezerkétszáz . . .

Jól megnéztem magannak azt az embert, akinek ma, Budapesten ezerkétszáz korona fizetése van.

Az egyik sarokban emelőgép áll.

— Mi mindenre be vagyunk rendezve, — mondja nevetve *Breuer* parancsnok, — evvel lovakat szoktunk kiemelni, ha a szerencsétlen pára valamilyen gödörbe beleesik. Azt a másik készüléket pedig villamos elgázolásnál használjuk. Mi emeljük fel a villamost . . . Bizony, mi a tüzoltáson kívül sok mindent dolgozunk. Valamikor a Duna-zsilip is hozzánk tartozott, sőt hajdanában az utcaseprést is a tüzoltóság végezte. Persze, az régen volt . . . Most is csinálunk mi mindent, ahol segíthetünk a közönségen . . .

— Van egy bolond gyerek a Práter-utcában, — meséli egy öreg tüzoltó, — aki mindig a háztetőkön mászkál. Már háromszor vonultunk ki miatta, hogy lehozzuk a kémények közül.

A tüzoltóság olyan „Mädchen für Alles” Budapesten. Az őrmester tovább beszél:

— Ha szél van, potyognak, lógnak a cégtáblák: hiviák a tüzoltóságot. Ha valami bolond felmászik a Lánchíd tetejére: mi hozzuk le. Ha elgázolnak valakit, mi szedjük ki az összeroncsolt embert a kerekék közül. Nyáron a gyerekek a Gellérthegy sziklás oldalán elkalandoznak: mi mentjük ki őket.

— És a galamb a Ferenciek terén? — figyelmezteti a társát egy másik tüzoltó.

— Az ám. A galamb. Egyszer a Ferenciek terén egy galamb beleakadt a sürgönydrótok közé. Nekünk telefonált az Állatvédő-egyesület. Mi persze egy tolétrakocsival kivonultunk és kimentettük a szegény állatot . . .